

Revertir la precarietat laboral i salarial a través de la negociació col·lectiva

Amb el pretext de la crisi econòmica i sota el paraigua de la reforma laboral de 2012, en les Illes Balears s'ha registrat la taxa d'atur més alta des que es tenen dades en situar-se en un 23,17% de la població, és a dir, gairebé 1 de cada 4 persones en situació de treballar es trobaven aturades.

Yolanda Calvo
Secretària d'Ocupació i Formació
CCOO Illes Balears

Aquesta reforma ha facilitat i abaratit l'acomiadament de molts treballadors i treballadores en reduir les indemnitzacions per acomiadament improcedent, ampliar les causes de l'acomiadament objectiu i no ser necessària l'autorització prèvia de l'administració pels ERE. Així, ens trobem que en 2012 es va produir un nom-

bre elevat d'acomiadaments fins a arribar a tenir 142.300 persones en situació de desocupació, la xifra més alta coneguda en la nostra comunitat autònoma fins al moment.

A més de tot això, s'ha passat de donar primacia al conveni d'empresa sobre els de nivells superiors la qual cosa ha conduït a la modificació de les condicions laborals i salarials de molts treballadors que han vist com empitjorava la

seva situació en les empreses. S'han retallat dies de descans, s'han modificat horaris de treball i fins i tot no s'han actualitzat les taules salarials a l'empara dels convenis d'empresa signats per la patronal amb sindicats grocs formats per empleats designats a dit pels mateixos empresaris i disposats a defensar els interessos de l'empresa i en detriment dels interessos dels treballs. Per tant, no s'ha complert el principal ob-

jectiu de la negociació col·lectiva que és vetllar pels drets laborals i salarials dels treballadors sinó, beneficiar a l'empresa a costa del sacrifici de la classe treballadora. També s'ha posat fi a la ultraactivitat dels convenis de manera que si un conveni venç no es pot prorrogar fins a la signatura d'un nou, i es permet que les empreses puguin despenjar-se dels convenis amb l'excusa de les dificultats i així no complir amb

els pactes per les parts. Això és ben conegut per molts treballadors i treballadores de la nostra comunitat autònoma, que amb l'excusa de la crisi han vist com els seus salaris no pujaven i fins i tot disminuïen, i que malgrat la bonança econòmica que des de fa uns anys vivim, no s'ha traslladat als salaris.

En el sindicat sabem que solament amb una negociació col·lectiva forta podrem revertir la precarietat en la qual ens trobam immersos perquè és a través d'ella, on es concreten les condicions laborals i salarials de la classe treballadora; condicions que han de ser negociades pels seus representants sindicals legalment triats, i que redunda en el benefici més gran dels treballadors. Un exemple d'aquesta negociació col·lectiva la tenim en els convenis de comerç i d'hoteleria que han permès l'actualització de les taules salarials per repartir la riquesa generada pels treballadors i que per dret els correspon, com a elements del sistema productiu directament implicats en la seva generació. A més, s'ha pogut posar fre a les externalitzacions de molts serveis que estaven contribuint a l'abaratiment de salaris i a la pèrdua de drets que estaven contribuint a la precarització dels llocs de treball.

Sabem que queden molts convenis per negociar i actualitzar, i des del nostre sindicat anem a lluitar per la millora dels diferents sectors via negociació col·lectiva amb representants legalment triats pels treballadors i treballadores, perquè les seves demandes puguin ser reflectides i revertir la precarietat que amb el pretext de la crisi es va instal·lar entre nosaltres i que àdhuc continua semblant la desigualtat entre la classe treballadora. ■